

„Ja, dat kan ik wel, als jij mij be-looft niet weer zo le-lijk te-gen die lie-ve Ted-dy te doen. Zal ik je beer e-ven ha-len?”

Ja, ja Maan, als-'t-u-blijft.”

Daar gaat de maan heen en brengt e-ven daar-na Ted-dy bij Jan in bed.

„Hier heb je je beer en wees er nu maar lief voor.”

„Ja Maan-tje,” zegt Jan en hij drukt Ted-dy stijf te-gen zich aan.

„Dank je wel hoor Maan.”

De maan lacht eens te-gen hem en gaat weg. Jan-tje slaapt met Ted-dy in zijn ar-men.

's Mor-gens komt moe-der bij zijn bed en zegt: „Jon-gen, je hebt van-nacht je glaas-je wa-ter, dat bij je bed stond, om-ge-gooid. Je he-le mouw is nat.”

„Nee, Moe-der, dat heeft de maan ge-daan. Hij heeft zo erg ge-huild, om-dat ik Ted-dy ge-schopt heb. Maar ik zal het nooit weer doen. De maan huil-de zo erg en zijn tra-nen zijn zo groot en zo nat.”

Moe-der lacht en zegt: „Je hebt leuk ge-droomd.”

Ge-droomd? Jan ge-looft er niets van, dat hij ge-droomd heeft.

Hij ge-droomd?

Nee hoor. Hij heeft de maan toch zelf ho-ren pra-ten.

Maar na die tijd kreeg Ted-dy nooit meer een schop van Jan.

Als hij het soms eens wil-de doen, zag hij al-tijd da-de-lijk die hui-len-de maan weer voor zich.

HOEKJE VAN OOM HENK

(Het adres van Oom Henk is Joost v. d. Vondellaan 9, Zeist) Beste jongens en meisjes!

Hoe is het? Midden in de overgangs- en eindexamens? Ja, dat komt zo ook op z'n tijd, hoewel het niet altijd goed gelegen komt, nou? Maar het eind is er al, of het komt in het zicht. Nog even volhouden! Hoe jullie het gemaakt hebt, hoor ik bij gelegenheid wel. Misschien speelt de warmte sommigen van jullie wel parten, dan heb ik medelijden met je, en vind het begrijpelijk. Want het is vandaag wel heel erg. Op de tak van een boom, niet ver van m'n raam, zitten een paar spreuwen met wijd open bek. En dat is niet van verwondering over hetgeen ik hier op m'n schrijfmachine klaar maak, want dat kunnen ze lekker niet zien! 't Zal dus wel van de warmte zijn. Honger kunnen ze ook niet hebben, want ze hebben hun portie al uit de bak van de merels weggepikt! Hoe is het, trekken jullie allemaal naar de een of andere zwemgelegenheid? Ik ben geneigd het te geloven, want gewoonlijk stopt de post om deze tijd m'n brievenbus vol met briefkaarten, oplossingen en opgaven van verjaardagen. Nu druppelt het maar zo'n beetje. Nu ja, als-het ook zo warm is.....

De vacaties beginnen nu gauw. Ik houd me aanbevolen voor een kaart hoor, dan weet ik zo'n beetje hoe jullie je vermaakt, en waar je heen getrokken bent. Want al is het nu warm, er zal best eens een wat koelere vacantedag tussen vallen, of één waarop het regent. Dat is een altijd weerkerend verschijnsel. Je weet dan wat je doen kunt!

O ja, dan heb ik nog wat. Op alle brieven en kaarten die ik krijg staat de afzender, plus diens adres. Vanzelfsprekend. En dat adres is soms lang, en dus staan er wat afkortingjes in. Ook niets op tegen, ik ontcijfer het wel. Maar je moet het niet te erg maken. Want als ik iets tegenkom als, Nw, Br. lseweg, dan weet ik heus niet, wat ik er van maken moet, of bv. Duss. kanw. 13456, dan kom ik er niet uit. Nu ja, hier kan ook staan B 456, maar dan ben ik er nog niet. Soms lukt het me wel aan de hand van het poststempel de waarheid te ontdekken, doch die stempels zijn ook niet altijd even duidelijk leesbaar. Dat jullie aan vereenvoudiging van de spelling doet, vind ik best, maar niet te erg hoor! Of je moet de kant uit willen van een meneer, die daar ook veel voor voelde, en de ingevoerde vereenvoudigingen lang niet deugdelijk vond. Hij wilde liever op deze manier gaan schrijven. — A.H! X ie T. F F F. Z Z Z. — Wie weet wat er staat moet het me maar schrijven. In m'n volgende praatje zal ik het wel vertellen, want ik denk dat niet velen het zullen ontcijferen.

Intussen denk je er wel om, gebruikelijke afkortingjes zoveel je wilt, maar zorgen dat ik er uit wijs kan worden. Zo, nu gaan we eens kijken naar de

In het hooiland

Wij hebben een heel mooi plekje gezien
Onder 't donkere hout bij de plas....
Wij zijn met ons beiden er heen gestapt,
Alsof daar nu ons huizeke was.

Wij hebben eerst stilletjes hooi gehaald
Uit 't land; maar — 't niemand gezeid....
De takken, die zijn nu het dak van ons huis,
Van het hooi is ons bedje gespreid.

Nu kijken we tussen de blad'ren door
Naar de maaiende mannen op 't land.
Soms gluren we bang en duiken we weg,
Of ze ook kwamen hier dicht bij de kant.

Maar nu je het weet, nu klap je toch niet?
Laat ons stilletjes liggen hier, zeg!
Want — als in zijn hooi de boer ons hier vond,
Och, dan joeg hij ons dadelijk weg.

W. G. v. d. HULST

Eerst als gebruikelijk, de jongeren, van 6 tot en met 10 jaar. De prijzen gaan naar: Corrie Haakman, Emmen. 1e prijs. Wim Meder, Rotterdam, 2e prijs. Bertha Vaarkamp, Barneveld; 3e prijs. De troostprijzen zijn voor: Wiebe v. d. Berg, Oosterend